

[Addi Andersen]

grundigt gennemarbejdet, og det er det, ministeren har gjort, inden handlingsplanen er blevet fremlagt.

Vi er alle klar over, at det er nødvendigt at starte nu med bekæmpelsen af den forurening, vi selv er skyld i, og det må så være op til os at videreføre den dialog, vi allerede har med vore nabolande, så den forurening, der bliver påført vore have fra andre lande, bliver nedbragt væsentligt. Det er nødvendigt for at få en optimal virkning af de tiltag, der ligger i regeringens plan.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi i CD har været utrolig kede af den debat, der har været blæst op i pressen vedrørende uenigheden mellem regeringspartierne. Det havde da været mere mærkeligt, hvis fire forskellige partier havde været enige i alt, for så ville det jo være totalt ligegyldigt, hvem vælgerne stemte på.

Det, man kan rose de fire partier for, er, at de er blevet enige om indholdet i denne handlingsplan, og det er mit håb, at alle partier herinde vil behandle den positivt og ikke misbruge den til egoistiske partipolitiske korstog, men det tyder denne debat jo desværre ikke på.

Hvis de politikere, der var i Folketinget i 1971, da de første advarsler om den stigende forurening kom, havde forstået alvoren af disse problemer, havde billedet set anderledes ud i dag. Nu er disse indgreb nødvendige, og det lægger store økonomiske byrder på de involverede parter. Derfor vil jeg appellere til, at vi i fællesskab forsøger at gøre noget for at skabe et renere miljø og det på en sådan måde, at alle kan leve med det, og med et godt resultat.

Det er min overbevisning, at både industrien, kommunerne og landbruget vil arbejde på at opfylde regeringens handlingsplan med det ønskede resultat for øje.

Hr. Albrechtsen kom ind på fiskedød. Med det, jeg siger nu, vil jeg ikke bagatellisere fiskeriets problemer, men den ældste historiske optegnelse om fiskedød i danske farvande stammer fra kong Oluf Hungers regeringstid, som var 1086 til 1095, hvor der fortælles om en periode på syv år med misvækst og fiskedød i havet.

Jeg vil slutte med en lille hverdagshistorie fra dagens Danmark. Da jeg hørte den, kom jeg til at tænke på hr. Camres bemærkning om russiske tilstande i forbindelse med en

kendt sag om et kommunalt vandværk i Helsingørskommune. Jeg blev ringet op i går af en fortvivlet landmand, der fortalte, at hans ajletank var ved at løbe over på grund af smelte- og overfladevand. Det ville løbe ned i kloakken og ødelægge hans motor til udmugningsanlægget, hvorfor han havde taget sine ajletønder og var kørt ud på sin mark for at sprede noget af det. Han kørte langs vejen, men inde på sin egen mark, da kommuneingeniøren kom og bad ham om at stoppe med det samme, da han ellers ville blive meldt til politiet. Han spurgte så mig, hvad han ellers skulle have gjort, og dér blev jeg ham svar skyldig. Men jeg rådede ham til at spørge hos andre partier, hvor der måske var nogen, der var klogere end jeg, selv om det sikkert ikke er så mange.

Det fik mig til at tænke på, at det måske ikke altid er lige nemt for almindelige mennesker at forstå, hvad der foregår herinde i Folketinget.

Centrum-Demokraterne vil gerne takke miljøministeren for handlingsplanen og kan hermed give den sin tilslutning.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg har bedt om denne korte bemærkning for at få afklaret spørgsmålet om dagsordener. Som jeg sagde før, er det klart, at formålet og hele ideen med at foreslå denne dagsorden fra de tre partier, netop var, at vi stod sammen om den. Ellers ville vi naturligvis have foreslået den dagsorden, som vi sendte i udkast til de to andre partier og til Det Radikale Venstre i sidste uge. Det er også klart, at det set på den baggrund ikke har noget formål for os at opretholde denne dagsorden, når de to andre partier ikke ønsker at opretholde den.

Derfor kan jeg meddele, at vi også – formelt set af hensyn til formanden – er indstillet på, at denne dagsorden kan tages tilbage.

Jeg vil gerne tilføje, at vi fortsat mener, at hovedproblemet i den radikale dagsorden er, at der ikke gøres noget ved kunstgødningens forbruget i 1988, og det var lige nøjagtig det, som skulle opnås gennem det dagsordensforslag, vi stillede. Det er netop det, der er forskellen på de to dagsordener. Det, der ligger i den radikale dagsorden, ændrer ikke en tøddel ved handlingsplanen for årene 1987